

OBRZĘDY WSTĘPNE

KATECHEZA 1

ZNAK KRZYŻA ŚWIĘTEGO

Każda Msza święta rozpoczyna się znakiem krzyża, któremu towarzyszą słowa: „**W imię Ojca i Syna, i Ducha Świętego**” oraz odpowiedź ludu „**Amen**”. Znak krzyża jest pierwszą modlitwą wiernych zgromadzonych na liturgii mszalnej i przypomina o chrzcie, który został nam udzielony „w imię” trzech Osób Boskich i wprowadził nas w życiową łączność z całą Trójcą Świętą. To dzięki sakramentowi chrztu mamy udział w kapłańskim posłannictwie Chrystusa i możemy uczestniczyć we Mszy świętej. Kreśląc na sobie znak krzyża nieustannie do tej prawdy o przynależności do Chrystusa powracamy, czyniąc ją treścią naszego

życia. Ten gest uświadamia każdemu chrześcijaninowi, że źródłem zbawienia jest Chrystusowy krzyż i stanowi wyznanie wiary w Boga Jezusa Chrystusa, który jest Ojcem, Synem i Duchem Świętym. Znak krzyża powinniśmy kreślić na sobie powoli, z namysłem i z namaszczeniem, tak aby ogarnął on całą naszą istotę, a nasze życie i działanie zostało uświęcone i przemienione mocą Chrystusowej ofiary.

Poprzez znak krzyża człowiek wyraża swoją wiarę i miłość do Boga. Sam sposób, w jaki się żegnamy, kryje w sobie bogatą symbolikę. Kierunek i kolejność dokonywania poszczególnych znaków nie jest przypadkowa. Ruch wertykalny prawą ręką od czoła do serca oznacza otwarcie się na Boże działanie i przypomina o tajemnicy Wcielenia Syna Bożego. Ruch horyzontalny od lewego do prawego ramienia symbolizuje przejście ze śmierci do życia, z ciemności do światłości, z grzechu do niewinności i przywołuje Wniebowstąpienie Jezusa.

Krzyż jako znak zbawienia, odkupienia i wiecznego przeznaczenia człowieka nabiera wymiaru kosmicznego. Już Platon na 350 lat przed Chrystusem twierdził, że świat został stworzony przez Boga w kształcie krzyża. Do myśli Platona nawiązali później najstarsi pisarze chrześcijańscy i Ojcowie Kościoła, którzy czynili odniesienie do krzyża jako znaku kosmosu (Grzegorz z Nisy) i duszy świata (Justyn). Chociaż świat się zmienia, to Chrystusowy krzyż wciąż pozostaje dla człowieka punktem oparcia i odniesienia, gdyż moc krzyża może przemienić zarówno sens wszechświata, jak i losy poszczególnych ludzi. Nie zapominajmy o tym, ilekroć będziemy czynić znak krzyża w czasie liturgii czy poza nią.

